

KAIROS

ÜMMÜHAN YÖRÜK

P O R T F O L I O

MEŞRUTİYET CAD. NO:61 K:2 BEYOĞLU/İSTANBUL

Info@gallerykairos.com | gallerykairos.com

Ümmühan Yörük lisans eğitimini 2012 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim bölümünde tamamladı. 2017 yılında Gazi Üniversitesi Resim Ana Sanat dalında Yüksek Lisans programını bitirdikten sonra aynı yıl Hacettepe Üniversitesi Resim Ana sanat dalında Sanatta Yeterlik programına başladı. ODTÜ Müzik ve Güzel Sanatlar Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Ümmühan Yörük graduated from Hacettepe University Fine Arts Faculty Painting Department in 2012. After graduating from Gazi University Painting Department in 2017, she started the Proficiency in Art program in Hacettepe University Painting Department in the same year. She works as a lecturer at METU Music and Fine Arts Department.

Eğitim / Education

2025, Painting Department, Proficiency in Art Program, Hacettepe University
2017, Department of Painting, Master Degree of Art, Gazi University
2012, Department of Painting (BA), Hacettepe University

Kişisel Sergileri / Solo Exhibitions

2022, “İçerideki Manzara” / “Scenery Within”, Evliyagil Dolapdere, İstanbul
2015, “İlerisi” / “Future”, Pi Artworks, İstanbul
2012, “Aralıklı Yakınlık” / “Nearness at a Distance”, Pi Artworks, İstanbul
2011, “Külahıma Masallar”, ODTÜ Kütüphane Sergi Salonu, Ankara

Duo Sergileri / Duo Exhibitions

2024, “Zamanın Silüetleri: Kaybolan Yadigarların Geçici Zarafeti” / “Silhouettes of Time: The Transient Grace of Vanishing Keepsakes”, Duet with Can Akgümüş, Barınhan, İstanbul

Fuarlar / Fairs

2024, 9th Artweeks, Gallery KAIROS, İstanbul
2024, Artshow, Gallery KAIROS, İstanbul
2023, 8th Artweeks Akaretler, Gallery KAIROS, İstanbul
2023, 18th Contemporary İstanbul, Gallery KAIROS, İstanbul
2023, Contemporary İstanbul Bloom, Gallery KAIROS, İstanbul

Enstitü ve Müze Sergileri / Institution and Museum Exhibitions

2021, “İzleyen Yüzler” / “Haunted by Faces”, Müze Evliyagil, Ankara
2020, “Camdan Şato” / “Crystal Chateau”, Müze Evliyagil, Ankara
2018, “Sarsılan İmge” / “Shaken Image”, Pera Müzesi, İstanbul
2017, “Av”, Müze Evliyagil, Ankara
2016, “Anakara”, Müze Evliyagil, Ankara

Grup Sergileri / Group Exhibitions

2025, “Corpora”, Gallery KAIROS, İstanbul
2024, “The Century of Pera, Prologue:The Lost Time”, Gallery KAIROS, İstanbul
2024, “3”, Gallery KAIROS, İstanbul
2022, “Reimage: Morning After Dark”, Gallery KAIROS, İstanbul
2020, “A4 Sergi” / “A4 Exhibition”, Altatölye, Ankara
2017, “Aksinin İddiası” / “A Reflected Assertion”, Siyah Beyaz Sanat Galerisi, Ankara
2015, “Yuvayı Tanımlamak”, Halka Sanat Projesi, İstanbul
2015, “İkinci Doğa” / “Second Nature”, ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi, Ankara
2014, “Summer Show”, Pi Artworks, İstanbul
2014, “Orta Doğu” / “Middle East”, ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi, Ankara
2013, “Menzil”, m1886 Sanat Galerisi, Ankara
2013, “Bizzat Ben Kendim: Bir İkilem Olarak BEN” / “Me, Myself and I: ME as a Dilemma”, Cer Modern, Ankara
2012, “Dokunma”, Hacettepe Üniversitesi, GSF Sergi Salonu, Ankara
2011, “Ten Rengi”, AKM, İzmir
2010, “Fasa Fiso”, Cer Modern, Ankara

‘Ölümle burun buruna geldiğinizde hayata tutunmak istersiniz. Ölüm ve ölme ihtimaline karşı hayat.. Hayat da çocukluğa ve çocukluk imgelerine götürüyor. Çocukluğumun büyük bir kısmı taşrada geçti. İnsanlardan çok ağaçlara, hayvanlara, taşlara, otlara, suya aşına olunan zengin bir çocukluktu. Bu izole zaman diliminde arka bahçeye bakan çalışma odamın penceresinden günlerce seyrettiğim ağaçlar, kuşlar, otlar, yedi yaşında hastane odasının penceresinden seyrettiğim manzara, taşradaki çocukluk evimin imgeleri hepsi el ele tutuştu. Saudade diye Portekizce bir kelime var. Başka dillere nostalji ve özlem gibi çevrilse de geçmişin şimdideki yankısı diyebileceğimiz bir duygu durumunu, ruh halini tarifleyen.

John Berger Buluştuğumuz Yer Burası kitabında bu kelimedenden bahsederken zamanın katlanarak geçtiğinden bazı şeylerin korunduğundan bazılarının kaybolup gittiğinden söz ediyor. Bence yapma yaratma arzusu da bildiğini bilmediğin eksikliklerden, kaybolup gidenlerin geri getirilebileceğine olan inançtan geliyor.’

'When you come face to face with death, you want to hold on to life. Life against death and the possibility of dying... Life leads to childhood and childhood images. Most of my childhood was spent in the countryside. It was a rich childhood, more familiar with trees, animals, stones, grass, water than people. In this isolated period of time, the trees, birds, grasses that I watched for days from the window of my study overlooking the backyard, the view I watched from the window of the hospital room at the age of seven, the images of my childhood home in the countryside all held hands. There is a Portuguese word called Saudade. Although it is translated into other languages as nostalgia and longing, it describes a state of feeling, a mood that we can call the echo of the past in the present.

When John Berger talks about this word in his book This is Where We Meet, he mentions that time passes exponentially and that some things are preserved while others are lost. I think the desire to make and create comes from the lack of what you don't know you know, from the belief that what has been lost can be brought back.'

Bust, 2020
150 x 60 x 25 cm

Kumaş, İplik, Dikiş /
Fabric, Fiber, Sewing

Tree, 2021
300 cm

Kumaş, İplik, Dikiş / Fabric, Fiber, Sewing

Apples, 2020
(Ave.Size) 6 x 7 cm (53 pieces)
Kumaş, İplik, Dikiş / Fabric, Fiber, Sewing

Crows, 2022
(Ave.Size) 35 x 25 cm (26 pieces)
Kumaş, İplik, Dikiş / Fabric, Fiber, Sewing

Stones Series, 2024

Nose 10 x 11 x 7 cm
Eye 17 x 12 x 8 cm
Lips I 18 x 20 x 8 cm
Lips II 10 x 10 x 10 cm
Ear 10 x 11 x 7 cm

Kumaş, Taş, Dikiş / Fabric, Stones, Sewing

Sum of Cliffs, 2024
150 x 60 x 25 cm
Kumaş, İplik, Dikiş /
Fabric, Fiber, Sewing

The Dead Ones Inside Me, 2024
120 x 85 x 35 cm
Kumaş, İplik, Dikiş /
Fabric, Fiber, Sewing

Untitled, 2023
120 x 50 x 55 cm
Kumaş, İplik, Dikiş /
Fabric, Fiber, Sewing

Revolution, 2024
65 x 55 x 15 cm
Kumaş, İplik, Dikiş / Fabric, Fiber, Sewing

“Olmayan Varlıklar, İçerideki Manzara”

Dünyaya yönelen çocuk bakışı, her insanın çok iyi bildiği, ancak yıllar içinde zaman tarafından bozulan ve dönüşen bir algıdır. Çocukken içinde yaşadığımız bizi sarmalayan evren, büyüdüğümüzde de farklı değildir. Evren bu anlamda değişmez; günlük olaylar, içine girip çıktığımız mekanlar, zaman olgusu ve maddenin kendisi aslında ilk doğduğumuz günkü gibidir; hatta neredeyse tıpatıp aynıdır. Ancak algımız tamamen değişir, hislerimiz olgunlaşır, durugörü dönüşür ve nihayetinde soyut bir oyun/fantezi dünyasından ayrılarak somut bir dünyaya adım atarız.

Modern çocuk edebiyatında üç temel kavram vardır: Çocuk bakışı, çocuğa göre’lik ve çocuk gerçekliği. Bu üç kavram, çocuklar için yapılacak edebiyatın pedagojik, görsel ve estetik kabul ölçütlerinin anahtarı durumundadır. Çocuk gerçekliği çocukların gerçekmiş gibi alımladıkları, fakat hiç de nesnel olmayan alımlama farklarının yakalanmasıdır. (Dilidüzgün,1996:83) Nedense, gelişim tamamlandığında bir zamanlar çocuk olduğumuz fikri ve dünyayı algılayışımızın bambaşka hissettiriyor olması bize çok yabancı gelse de, o dönemde hissettiğimiz her şey artık bizimledir; bir parçamız olarak bizimle yaşamaya devam eder. Kolay olmayan yöntemlerle girilen zamanda yolculuk, bizi unuttuğumuz bu gerçekliğe tekrar kavuşturur.

Ümmühan Yörük’ün kendi zihninde çileli uğraşlar sonucunda açtığı derin kuyular, sanatçının zihin katmanları arasında kurulan yeni bağlantılar ile eskiyi; sanatçının dünü ile bugününü buluşturarak suların yükselmesini sağlarken hesapsız bir deprem etkisi yaratmaktadır. Geçmiş ile bugünün buluşması, nostalji ve özlem hislerinden çok serinkanlı bir bakışma yaratır. Ölmüş bir çocuğun odasını her gün toplamaya devam etmek istikrarlı bir eylemdir; geçmişini geri getirme çabası içermez. Öznesi olmayan bir cümleyi tekrar telaffuz edebilmenin mümkün olması; bu gönül rahatlığı, bize hikayeyi yeniden, en başından anlatabilme imkanı sağlamaz mı? Bu sayede çocuk zihnimizle kaydettiğimiz tuhaf gerçekliği, aslında artık olmayan varlıkların peşimiz sıra dizilen hayaletleriyle beraber baktığımız bu manzarayı tekrar ve tekrar kendimiz baştan yaratırız.

Zulüm yerine bakış, ihlal yerine akıl, suç yerine af koyarsak oyunun kuralları tamamen değişmez miydi?

Can Akgümüş

Dog 1, 2, 3, 4, 2022
90x60 cm
Kumaş, İplik, Dikiş / Fabric, Fiber, Sewing

The Green Chair and The Mouse, 2020-2022

130 x 180 x 70 cm (ana para / main part)
120 x 120 cm (1. Pará / 1st part)
120 x 80 cm (2. Pará / 2nd part)
44 x 30 cm (3. Pará / 3rd part)
50 x 53 cm (4. Pará / 4th part)
57 x 12 cm (Fare / Mouse)

Nakiř, dikiş, kumaşa yapıştırma/
Embroidery, sewing, sticking on fabric

"Entities That Do Not Exist, The Inner Landscape"

The perspective of a child turning towards the world is a perception that everyone knows very well, but it is a perception that is distorted and transformed by time over the years. The universe that envelops us when we are children is no different from the one we live in when we grow up. In this sense, the universe remains unchanged; daily events, the places we enter and exit, the concept of time, and matter itself are essentially the same as they were on the day we were born; they are almost identical. However, our perception completely changes, our feelings mature, our insight transforms, and ultimately, we step from an abstract world of play/fantasy into a concrete world.

In modern children's literature, there are three fundamental concepts: Child's perspective, childlikeness, and children's reality. These three concepts are the key to the pedagogical, visual, and aesthetic criteria for literature intended for children. Children's reality is the capturing of differences in perception that children take as real but are not objective at all. (Dilidüzgün, 1996:83) Somehow, although the idea that we were once children and how we perceived the world feels very alien to us when development is complete, everything we felt at that time is now with us; it continues to live with us as a part of us. Time travel, undertaken by not easy means, returns us to this reality we have forgotten.

Ümmühan Yörük's struggles, opened in her own mind through arduous efforts, create an effect of an unplanned earthquake by bringing together the past and present of the artist, allowing new connections to be established between the layers of her mind. The meeting of the past with the present creates not feelings of nostalgia and longing but a cool appraisal. Continuously tidying up the room of a deceased child is a consistent action; it does not involve an effort to bring back the past. The ability to pronounce a sentence without a subject again; doesn't this peace of mind allow us the opportunity to retell the story from the very beginning? Thus, with the ghosts of entities that no longer exist lined up behind us, we recreate this scene that we looked at with our strange reality recorded in our childlike minds, over and over again, from scratch.

If we replace a gaze with oppression, reason with violation, and forgiveness with guilt, wouldn't the rules of the game change completely?

Can Akgümüş

Mouths, 2018-2022
29 x 39 cm (15 pieces)
Kumaş Üzeri Sulu Boya / Watercolor on Fabric

Hands, 2018-2022
29 x 39 cm (15 pieces)
Kumaş Üzeri Sulu Boya / Watercolor on Fabric

Untitled, 2020
17 cm

Kumaş Üzeri Kuru Çiçek ve Saç / Dried Flower and Hair on Fabric

Nobody Series, 2017
30 cm
Kumaş Üzeri Saç / Hair on Fabric